

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou ve věci

žalobce: R. Z., narozený X, trvale bytem X,
zastoupený: Mgr. Zdeněk Honzík, advokát, se sídlem Rooseveltova
16, 301 00 Plzeň,

proti
žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor vnitřních věcí a krajský
živnostenský úřad, IČ 70890366, se sídlem Škroupova 1760/18, 301
00 Plzeň,

v řízení o žalobě ze dne 14.12.2022 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.10.2022 č.j. PK-VVŽÚ/6740/22,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 18.10.2022 č.j. PK-VVŽÚ/6740/22 a jemu předcházející rozhodnutí Komise pro projednávání přestupků města Dobřany, č.j.: 2282/SO/22/JC, sp.zn. 3458/SO/20/JC, ze dne 28.07.2022 se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci k rukám jeho zástupce advokáta Mgr. Zdeňka Honzíka náklady řízení ve výši 15.342,- Kč na účet č. 304395523/0300, VS 91053877, nejdéle ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Včasnou žalobou ze dne 14.12.2022 se žalobce domáhal přezkoumání napadeného rozhodnutí žalovaného Krajského úřadu Plzeňského kraje (dále jen **žalovaný** či **krajský úřad**) ze dne 18.10.2022 č.j. PK-VVŽÚ/6740/22, jehož kopie byla připojena a jímž bylo dle

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

§ 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **správní řád**), zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno napadené rozhodnutí Komise pro projednávání přestupků města Dobřany (dále jen **přestupková komise**) č.j.: 2282/SO/22/JC, sp.zn. 3458/SO/20/JC, ze dne 28.7.2022, kterým bylo rozhodnuto o vině obviněného R. Z. z úmyslného spáchání přestupku proti občanskému soužití podle ust. § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon o některých přestupcích**), kterého se měl dopustit dne 10.2.2020, v době od 13:45 hod. do 14:00 hod., v bytě bývalých manželů K. a Z. V., v 6. patře domu na adrese X, kde měl fyzicky napadnout pana K. V., nar. X, dvěma údery pěstí do oblasti obličeje a způsobit mu tak zranění. Za spáchání uvedeného přestupku byl přestupkovou komisí obviněnému uložen správní trest pokuty ve výši 5000,- Kč a uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1000,- Kč, a to dle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **vyhláška MV ČR**). Poškozená Česká průmyslová zdravotní pojišťovna byla s uplatněným nárokem na náhradu škody ve výši 6904,- Kč odkázána dle § 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky na soud.

2. V žalobě bylo žalobcem zejména namítáno, že správní orgány opakovaně chybovaly, jelikož v řízení se jedná již o třetí rozhodnutí přestupkové komise, ale hlavně i žalovaného, když předchozí rozhodnutí byla zrušena a ve všech předchozích řízeních vždy docházelo k úpravě sdělení obvinění tak, že údajný útok poškozeného byl vždy mírněn. V samém závěru pak došlo ke změně resp. úpravě obvinění, kdy se na jednání měl podílet jen sám žalobce, když v předcházejících řízeních byl viněn i jeho otec, který však ve druhém jednání byl rozhodnutím zproštěn viny a tak na vinu byl uznán jen žalobce s tím, že dvěma údery zranil poškozeného. Takové řešení však ani okrajově nelze přiznat žalobci, když ten sice doznal dva údery do obličejové části poškozeného, avšak ten ve správním řízení se domáhal celé řady úderů, kterými měli působit oba původně obvinění z přestupku. Žalobce, ani poškozený či dokonce jeho otec (žalobce) tak nikdy neprohlásili, kdo faktické zranění způsobil a faktickým zproštěním viny se tak správní orgán zbavil možnosti takovou skutečnost řešit. Z provedených důkazů tak faktický pachatel způsobených zranění nikdy nebyl zjištěn a správní orgán tak postupovat v rozporu s důkazní situací, když žalobce uváděl útoky poškozeného, kterými mu bylo způsobeno zranění, jehož lékařská zpráva je založena ve správním spise. V okamžiku, kdy údajná napadání žalobcem se postupem času zmírňovala, sankce za údajný přestupek zůstávala zcela nezměněna a tak fakticky došlo ke zcela nepřiměřené sankci, která sice je v zákonném rozmezí, avšak je zcela vyloučeno, aby v případě uznání na vinu a 3x ponižování viny, zůstávala beze změn, tedy nepřiměřeně represivní. Žalobce namítal skutečnost, kdy k závěrečnému jednání nebyl přizván, a nemohl se tak seznámit s obsahem spisu a vznášet další požadavky k doplnění dokazování, případně se ke změně obvinění vyjádřit, když v průběhu řízení docházelo postupně k úpravám sdělení obvinění. Pokud tedy docházelo k „úpravám“ sdělení obvinění, nelze tuto fázi provádět bez přítomnosti obviněného z přestupku, ale ten má právo se k věci vyjádřit a to i v případě, jak žalovaný uvádí, již nepočítal s výsledkem žalobce. Dle právního názoru žalobce tak nelze měnit, resp. „upravovat“ textové znění z přestupku tak, jak správní orgán

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

momentálně uzná za vhodné, aniž by před jednáním o tom žalobce informoval. I když má žalobce zmocněnce, který má právo jej ve věci zastupovat, avšak nelze souhlasit s tím, že jej může zastupovat v okamžiku změny či „úpravy sdělení obvinění. Za zcela zásadní lapsus lze považovat vyjádření žalovaného, že v případě, byl-li žalobce napadán a použil dvou úderů pěstí, jednalo se o nepřiměřenou obranu. Zcela je však pomíjen útok poškozeného, když sice žalobce nepožadoval své zranění jako důvod k posuzování na přestupek, ale lékařská zpráva o způsobeném zranění žalobce je založena ve správním spise, a není charakteru nicotného. Dle takového názoru, pokud nebylo podáno oznámení z přestupku proti poškozenému, je nutno uznat na vinu jen žalobce, byť ten byl zraněn podstatně více jak poškozený. Ač fakticky útok poškozeného transparentně trval, žalovaný vychází z toho, že se nic takového nestalo. Žalobce poškozeného udeřil dvěma údery, ale nikdy a nikým nebylo vyřčeno, že by těmito údary způsobil zranění, jak uvádí žalovaný. Také bylo namítáno, že žalovaný neposuzoval situaci dle provedených důkazů, ale situaci dovozoval v okamžiku, kdy konfliktu byl účastna i jiná osoba, která dle vyjádření poškozeného též aktivně měla v konfliktu zasahovat, avšak správní orgán, ani žalovaný se touto osobou ani okrajově nezabývají. Pokud správní orgán poukazuje na pořízení fotografií policejním orgánem do jedné hodiny od konfliktu, neřeší tato situace subjekt, který měl zranění způsobit a správní orgán si tak beze všech důkazů vybral žalobce jako pachatele a to bez jakéhokoli důkazu či změny. Obžalovaný se rovněž vyjadřuje ke znaleckému posudku z oboru zdravotnictví, který potvrzuje vznik takového zranění. Znalecký posudek však nemůže nahradit identifikaci pachatele, pokud měli být na místě dva a ani poškozený neví, kdo mu zranění způsobil, nelze s tímto argumentem operovat. Dle názoru žalobce je rozhodnutí žalovaného zmatečné a věcně nepřezkoumatelné, když konkrétního viníka žalovaný určil dle svých spekulací, bez provedení jediného důkazu a zcela pak pomíjí institut nutné obrany. Závěrem bylo požadováno vydání rozsudku, jímž bude rozhodnutí žalovaného ze dne 18.10.2022 se zrušeno a žalovanému bude uložena povinnost zaplatit žalobci do tří dnů od doručení rozhodnutí náhradu nákladů řízení.

3. **Napadeným rozhodnutím ze dne 18.10.2022 č.j. PK-VVŽÚ/6740/22** žalovaný na základě odvolání žalobce přezkoumal dle § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti ze přestupky a řízení o nich (dále jen **zákon o odpovědnosti za přestupky**), rozhodnutí přestupkové komise č.j.: 2282/SO/22/JC, sp.zn. 3458/SO/20/JC, ze dne 28.7.2022 a dle § 90 odst. 5 správního řádu odvolání žalobce zamítl a potvrdil napadené rozhodnutí (viz bod 1. shora). Z odůvodnění rozhodnutí ze dne 18.10.2022 mimo jiné vyplývá, že dne 29.10.2020 bylo přestupkové komisi doručeno odevzdání věci Policií ČR, Územním odborem Plzeň-venkov č.j.: KRPP-20935-69/TČ-2020-031171-J-DOS, s podezřením mimo jiné ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích, kterého se měl dopustit pan R. Z. dne 10.2.2020, v době od 13:45 hod. do 14:00 hod., v bytě bývalých manželů K. a Z. V. v 6. patře domu čp. 846, ulici Loudů, v Dobřanech tím, že měl fyzicky napadnout pana K. V., a to pěstmi do oblasti obličeje. V dané věci probíhalo trestní řízení v době od 10.2.2020 do dne 22.10.2020, tato doba se nezapočítává do promlčecí doby přestupku (§ 32 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky). Přestupková komise se po obdržení spisového materiálu předmětnou přestupkovou věcí zabývala, kdy po provedeném řízení vydala dne 1.3.2021 pod č.j.: 657/SO/21/JC, sp. zn.:

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

3458/SO/20/JC rozhodnutí, kterým mimo jiné uznala pana R. Z. vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích, kterého se měl dopustit úmyslným ublížením na zdraví dne 10.2.2020, v době od 13:45 hod. do 14:00 hod., v bytě nacházejícím se v bytovém domě na adrese X, kde měl fyzicky napadnout pana K. V., nar. X, několika údery pěstí do obličeje a horní poloviny těla a způsobit mu tak zranění, které si vyžádalo lékařské ošetření. Za spáchání přestupku byl obviněnému uložen správní trest pokuty ve výši 5000,- Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1000,- Kč. Poškozená Česká průmyslová zdravotní pojišťovna byla s uplatněným nárokem na náhradu škody odkázána na soud. Proti vydanému rozhodnutí podal obviněný prostřednictvím zvoleného zmocněnce v zákonné lhůtě

dne 17.03.2021 odvolání. Krajský úřad v rámci odvolacího řízení rozhodnutím ze dne 20.5.2021 pod č.j.: PK-WŽÚ/2900/21, zrušil výrokové části I. a III. vydaného rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu (týkající se přestupku R. Z.) a vrátil věc přestupkové komisi k novému projednání dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu. V době od 2.7.2021 do 27.7.2021 byl přestupkový spis poskytnut přestupkovou komisí na vyžádání Okresnímu státnímu zastupitelství Plzeň - jih.

Po vrácení věci k projednání přestupková komise upravila skutkovou větu o povinnou náležitost - přesné určení místa spáchání přestupku a pokračovala v řízení o přestupku, které byl ukončeno vydáním rozhodnutí č.j.: 3954/SO/21/JC, dne 23.11.2021, kterým byl obviněný R. Z. výrokovou částí I. uznán vinným z úmyslného spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích, kterého se měl dopustit úmyslným ublížením na zdraví dne 10.2.2020, v době od 13:45 hod. do 14:00 hod., v bytě bývalých manželů K. a Z. V. v 6. patře domu na adrese X, kde měl fyzicky napadnout pana K. V., nar. X, několika údery pěstí do obličeje a horní poloviny těla a způsobit mu tak zranění, které si vyžádalo lékařské ošetření. Za spáchání přestupku byl obviněnému uložen správní trest pokuty ve výši 5000,- Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1000,- Kč. Proti vydané výrokové části I. rozhodnutí podal obviněný prostřednictvím zvoleného zmocněnce v zákonné lhůtě dne 31.1.2022 blanketní odvolání, které bylo po výzvě přestupkové komise doplněno a zdůvodněno dne 10.3.2022. Krajský úřad v rámci odvolacího řízení rozhodnutím ze dne 4.5.2022, č.j.: PK-VVŽÚ/2920/22, výrokovou část I. vydaného rozhodnutí prvoinstančního správního orgánu zrušil a vrátil věc přestupkové komisi k novému projednání dle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu.

V současné době se tedy jedná o v pořadí třetí odvolací řízení v dané věci, kdy přestupková komise ponechala obvinění obviněného jako spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích, upravila však skutkovou větu tak, že je pan R. Z. viněn, že se dopustil přestupku úmyslným ublížením na zdraví tím, že dne 10.2.2020, v době od 13:45 hod. do 14:00 hod., v bytě bývalých manželů K. a Z. V. v 6. patře domu na adrese X, měl fyzicky napadnout pana K. V., nar. X, dvěma údery pěstí do oblasti obličeje a způsobit mu tak zranění. (*Součástí spisu je opis z evidence přestupků pana R. Z., vygenerovaný dne 11.11.2020 s negativním nálezem.*)

Dále bylo uvedeno, že přestupková komise po vrácení spisu oznámila zmocněnci obviněného a poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně pokračování v řízení a seznámila je s úpravou obvinění, tj. změnou znění skutkové věty přestupku. Ústní jednání bylo pro omluvy zmocněnce obviněného několikrát odloženo, proběhlo až dne 28.7.2022 za účasti zmocněnce obviněného Mgr. Zdeňka Honzíka. Přestupková komise za přítomnosti zmocněnce znovu upozornila na změnu skutkové věty přestupkového jednání

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

obviněného a provedla důkazy čtením listin trestního spisu, znaleckého posudku, korespondencí K. V. se Z. V. a fotografií ze spisu policie, jejichž výčet vypsala na str. 2 protokolu z jednání. Zmocněnec obviněného se vyjádřil pouze k předloženým fotografiím, kdy uvedl, že fotografie osoby K. V. nejsou směrodatné, neboť datumy jsou bez paměťové karty zaměnitelné, k fotografiím bytu uvedl, že neví, co jimi má být prokazováno, a ostatní listinné důkazy jako protokol o prohlídce těla, lékařské zprávy a znalecký posudek zpochybnil s ohledem na to, že z důkazů nevyplývá, kdo uvedená zranění způsobil. V závěru jednání došlo k poučení ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Zmocněnec obviněného uvedl, že nemá žádné návrhy na doplnění dokazování. Poté bylo přestupkovou komisí vyhlášeno rozhodnutí (ze dne 28.7.2022), které bylo téhož dne zdůvodněno a vydáno v listinné podobě pod č.j. 2282/SO/22/JC, jímž byl obviněný R. Z. uznán vinným z úmyslného spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o některých přestupcích popsaného výše, za což mu byl uložen správní trest pokuty ve výši 5000,- Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální výši 1000,- Kč. Poškozená zdravotní pojišťovna byla se svým nárokem na náhradu škody odkázána odst. II. výroku rozhodnutí na soud. Rozhodnutí ve věci bylo zmocněnci obviněného doručeno datovou zprávou dne 14.8.2022 a poškozenému dne 5.8.2022. Proti vydanému rozhodnutí podal obviněný prostřednictvím zvoleného zmocněnce dne 18.8.2022 odvolání, v němž uvedl, že napadené rozhodnutí je zmatečné a věcně nepřezkoumatelné a to nejen z procesních, ale i z důvodů skutkových.

K odvolacím námitkám, týkajícím se předmětného rozhodnutí krajský úřad konstatoval, že neshledal nezákonným či nesprávným postup správního orgánu v průběhu důkazního řízení a neshledal ani nesprávnost v odvolatelem namítaném posouzení jednání obviněného jako spáchání přestupku ve smyslu obvinění. V průběhu času došlo v daném řízení o přestupku k úpravám nikoli právní kvalifikace stíhaného jednání, ale znění skutkové věty, která popisuje jednání, které je obviněnému kladeno za vinu. Je třeba uvést, že šlo o drobné změny, které přestupková komise provedla zcela v souladu se zákonem a obviněný či jeho zástupce byli s tímto srozuměni a byla jim dána možnost uplatnit procesní práva účastníka řízení. Nelze tedy hovořit o jakémkoli krácení obviněného v jeho zákonem daných právech s odkazem na uvedenou citaci závěru č. 62 ze dne 26.11.2007 Poradního sboru ministra vnitra ke správnímu řádu (...*“Správní orgán je povinen uvědomit účastníka řízení o případné změně právní kvalifikace.”*....) a § 34 odst. 1, 2 a 3 správního řádu.

Rovněž bylo uvedeno, že otázkou okolnosti vylučující protiprávnost v podobě nutné obrany se přestupková komise opakovaně zabývala a své závěry popsala v odůvodnění rozhodnutí. Krajský úřad v dané věci souhlasil se závěrem prvoinstančního orgánu (*tj. přestupkové komise*), že se v předmětné věci o nutnou obranu nejednalo. Na základě zjištěných skutečností vyplynulo, že obviněný R. Z. v předmětný den vstoupil do bytu a prošel si za přítomnosti K. V. několik místností, které si vyfotografoval, a to aniž by pojal obavu či strach z možného napadení své osoby, přestože ho pan K. V. měl žádat, aby byt opustil a údajně ho i slovně napadat. Samotný fyzický kontakt popisují oba aktéři konfliktu i očitý svědek odlišně, nicméně z žádné z výpovědí nevyplývalo, že by se pan K. V. pokoušel použít špachtli k útoku na pana R. Z., a tedy by bylo možné následnou reakci obviněného, kdy dvakrát udeřil pana K. V. do obličeje a způsobil mu zranění, považovat za přiměřenou vzniklé situaci. O nutnou obranu nejde, byla-li obrana nepřiměřená způsobu útoku. Rány pěstí do obličeje nepopírá obviněný, a byly potvrzeny i očitým svědkem události. Ublížení na zdraví K. V. v důsledku tohoto napadení nelze zpochybňovat, neboť

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

policie provedla do hodiny od události fotodokumentaci a prohlídku těla pana K. V., o čemž byl sepsán protokol. Téhož dne byl dle provedených listinných důkazů pan K. V. k ošetření v Chirurgické klinice Fakultní nemocnice v Plzni, a následně byly na žádost policejního orgánu vypracovány lékařská zpráva a znalecký posudek z oboru zdravotnictví, které jednoznačně potvrzují, že zranění pana K. V. - zhmožděné rány v obličeji, odpovídaly popisu napadení. Ke zranění kolene obviněného je třeba uvést, že očitý svědek, který událost pozoroval zpozvzdálí, popsal jeho vznik tak, že „*pan K. V. chytil R. Z. za nohu, když po napadení pěstmi sjel, resp. asi padal a chtěl ho asi také porazit na zem.*“ Neuvedl, že by se tak stalo v rámci následujícího útoku K. V. na obviněného tak, jak je nyní tvrzeno v odvolání. Přestupková komise stanovila za spáchání předmětného přestupku obviněnému uhradit částku pokuty ve výši 5000,-, což je pouze čtvrtina zákonného rozpětí (max. 20.000,-Kč) a své důvody pro uložení tohoto správního trestu popsala v odůvodnění rozhodnutí. Krajský úřad považoval uloženou výši pokuty přestupkovou komisí za přiměřenou a odpovídající zjištěnému provinění.

Dále žalovaný uvedl, že stejně jako prvoinstanční správní orgán považuje zjištěný průběh události ve spojení s důkazy za věrohodný a průkazný ve smyslu obvinění. Neboť krajský úřad nedospěl k závěru, že je napadené rozhodnutí v rozporu s právními předpisy a ani k tomu, že je nesprávné, odvolání pana R. Z. zamítl a rozhodnutí potvrdil. Bylo zjištěno, že v rámci důkazního řízení provedla přestupková komise všechny dostupné důkazy, které podrobně zhodnotila v odůvodnění svého rozhodnutí. Krajský úřad dospěl ke stejným závěrům při posouzení věci jako prvoinstanční správní orgán a neshledal pochybnosti o řádném a nestranném postupu v řízení o přestupku ze strany správního orgánu. Přestupková komise zjistila skutečný stav věci dle § 3 správního řádu, dodržela zásadu volného hodnocení důkazů, dodržela veškerá zákonná práva účastníků řízení a vydala rozhodnutí ve věci se všemi jeho náležitostmi a v souladu s právními předpisy. Na základě provedeného důkazního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že se obviněný R. Z. přestupku ve smyslu obvinění dopustil. Toto jednání bylo přestupkovou komisí shledáno úmyslným, kdy obviněný věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem, a pro případ, že jej poruší nebo ohrozí, s tím byl srozuměn.

K uloženímu správnímu trestu pokuty přestupkovou komisí krajský úřad závěrem uvedl, že tento odpovídá zákonem stanovenému rozmezí a přestupková komise při stanovení výše a druhu správního trestu postupovala v souladu s ust. § 37 a násl. zákona o odpovědnosti za přestupky. Pokuta byla uložena při spodní hranici zákonného rozpětí, když lze za tento přestupek uložit pokutu do výše 20000,- Kč. Poškozená Česká průmyslová zdravotní pojišťovna byla s uplatněným nárokem na náhradu škody odkázána dle § 89 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky na soud, neboť uplatněná výše škody nebyla s ohledem na spáchaný přestupek spolehlivě zjištěna.

4. **Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě dne 31.1.2023** uvedl, že zhodnocení celého řízení uvedl v odůvodnění svého rozhodnutí ze dne 18.10.2022, č.j.: PK-WŽÚ/6740/22, sp. zn.: ZN/1400/ WŽÚ/22, a na toto také odkázal. Dále konstatoval, že žalobce v podstatě uvedl v žalobě stejné namítané skutečnosti, jaké již uvedl ve svém odvolání, na základě něhož krajský úřad vydal napadené rozhodnutí a je přesvědčen, že se se všemi odvolacími důvody vypořádal v napadeném rozhodnutí a co se týče podané žaloby, odkázal proto na odůvodnění tohoto rozhodnutí. Rovněž bylo uvedeno, že si žalovaný vyžádal od

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

správního orgánu prvního stupně originál předmětné spisové dokumentace a tento přikládá ke svému vyjádření jako přílohu, a stejně tak spisovou dokumentaci vedenou u krajského úřadu v souvislosti s odvolacím řízením, včetně dokladu o doručení napadeného rozhodnutí žalobci. Přiložen byl i související spisový materiál krajského úřadu sp.zn.: ZN/618/VVŽÚ/22 a sp. zn.: ZN/708/WŽÚ/21, obsahující rozhodnutí, která předcházela vydání výše uvedeného rozhodnutí krajského úřadu, které bylo napadeno žalobou. Zároveň bylo sděleno, že předložené spisy neobsahují části, které by podléhaly vyloučení z nahlížení do spisu. Závěrem bylo navrženo zamítnutí žaloby jako nedůvodné a v případě úspěchu nebylo uplatněno právo na náhradu nákladů řízení.

5. **Ze zasláního správního spisu vedeného v této věci** obsahujícího správní spis přestupkové komise (tj. správního orgánu I. stupně) i celkem 3 složky žalovaného ohledně odvolacího řízení (viz shora) vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 18.10.2022 bylo zástupci žalobce doručeno dne 27.10.2022 prostřednictvím datové schránky.

Soud však zjistil nadmíru závažné nepřehlédnutelné skutečnosti, které mají vliv na celé správní řízení. Nejzávažnější skutečností je, že správní spis vedený přestupkovou komisí je totiž velmi chaotický, jelikož přehledná je toliko část spisu vedená Policií ČR, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, Územní odbor Plzeň-venkov, 1. oddělení obecné kriminality, Anglické nábřeží 7, 306 09 Plzeň (dále jen **Policie ČR**), označená jako TRESTNÍ SPIS, číslo: KRPP-20935/TČ-2020-031171-J-DOS (dále jen **trestní spis**), kdy na prvním listu tohoto spisu, který je svázaný a jednotlivé listy jsou očíslovány, a nikoli na č. listu 122, jímž byla věc dne 22.10.2020 odevzdána k projednání přestupku Městskému úřadu Dobruška, je otisk razítka osvědčující, že spis byl doručen dne 29.10.2020. Trestní spis byl vložen do modrých papírových desek, za nimiž je vložen spisový přehled sp. zn. 3458/SO/20/JC obsahující celkem 79 položek (poř., číslo jednací, název a datum), ale jednotlivé listy spisu vedeného přestupkovou komisí nejsou vůbec očíslovány, ale nejsou seřazeny ani chronologicky. Např. za trestním spisem je volně vložen plastový obal obsahující celkem 5 obálek, na nichž je napsáno: znalecký posudek č.j. 3P 201/2017 – p.č. ve znaleckém deníku 1064/23/2021 (*znalecký posudek ze dne 8.9.2021 vypracovaný PhDr. K. B. ve věci svěření do péče a určení výživného nezl. sester N. a N. V.*), emailová korespondence (p. V., p. V.), 8 ks fotografií (p. V.), 4 ks fotografie bytu (*koupelna*), 6 ks fotografie bytu (*ložnice*), aniž by na nich bylo uvedeno kdy a kým byl předložen obsah obálek a připojeny k příslušné písemnosti (např. protokol o jednání). Za tímto obalem je založeno předvolání k podání svědecké výpovědi pro L. K. k ústnímu jednání na den 23.11.2021 a předposlední list v tomto obalu je ze dne 11.11.2020 obsahující Záznam do spisu týkající se telefonátu s Českou průmyslovou zdravotní pojišťovnou a je i uvedeno, že spis dorazil od Policie ČR dne 29.10.2020; posledním listem je žádost uvedené pojišťovny ze dne 30.10.2020 ohledně výsledku řízení. Mezi těmito písemnostmi se nachází výše cca 3 cm volných listů. Před uvedeným modrým papírovým obalem je založena písemnost Předání spisu žalovanému ze dne 24.1.2023, dále druhopis dodejky se dvěma doručenkami – adresát žalobce, rozhodnutí přestupkové komise ze dne 28.7.2022 č.j. 2282/SO/22/JC s doručenkou datové zprávy (doručení rozhodnutí advokátovi Mgr. Honzíkově dne 14.8.2022/fikcí/ a uvedené zdravotní pojišťovně dne 5.8.2022), dále je založena písemnost Vrácení spisu a rozhodnutí s vyznačenou doložkou právní moci – zasláno žalovaným dne 2.11.2022 přestupkové komisi a předmětné rozhodnutí žalovaného ze dne 18.10.2022.

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

6. V **replíce až ze dne 5.5.2023** doručené soudu osobně dne 10.5.2023 žalobce mimo jiné uvedl, že žalovaný fakticky ve svém vyjádření ničeho dalšího nad rámec rozhodnutí neuvedl. Soudu doložil jen spisový materiál ze správního řízení, avšak k žalobě ničeho ze zpochybněných rozhodnutí a nesprávného postupu neuvedl a znovu uvedl argumenty obsažené v žalobě s tím, že byl zkrácen na svých právech správním orgánem s odkazem na § 80 (*zák. č. 250/2016 Sb.*) a poukázal také na nepřiměřenost sankce vzhledem k tomu, že v průběhu řízení došlo ke značnému zmírnění jeho viny.
7. Poté **žalovaný dne 17.5.2023** ve vyjádření k replíce žalobce mimo jiné nesouhlasil s jejím obsahem a vyjádřil přesvědčení, že žalobce nebyl správními orgány zkrácen na svých právech a také, že považuje zjištěný stav věci ve spojení s důkazy za věrohodný a průkazný ve smyslu obvinění. S odkazem na stranu 3. a 4. žalovaný uvedl, že naopak prvoinstanční správní orgán jednal v dané věci zcela v souladu se zákonem. Dále uvedl, že výše uložené pokuty je v zákonném rozmezí a to při jeho spodní hranici, proto nelze souhlasit s žalobcem, že měl být trest správní pokuty uložen v nepřiměřené výši.
8. V podání ze **dne 27.7.2023 žalobce** uvedl, že v případě úspěchu ve věci požaduje náhradu nákladů v celkové výši 15.705,- Kč za 3 úkony, za 3 režijní paušály, 21% DPH a soudní poplatek.
9. Podle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s. soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy (dále jen **správní orgán**). Při přezkoumání napadeného rozhodnutí je soud povinen přezkoumat napadený výrok v mezích žalobních bodů uvedených v žalobě (§ 75 odst. 2 věta první s.ř.s.). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech přestupků, za které zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je nejvýše 100 000 Kč, rozhoduje specializovaný samosoudce, který má práva a povinnosti předsedy senátu.
10. Dle § 76 odst. 1 písm. a, b) s.ř.s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, a proto, že skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisy nebo v nich nemá oporu anebo vyžaduje rozsáhlé nebo zásadní doplnění.*
11. V § 78 odst. 1 věta první, odst. 3 a 4 s.ř.s. je stanoveno: *Je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Zrušuje-li soud rozhodnutí, podle okolností může zrušit i rozhodnutí správního orgánu nižšího stupně, které mu předcházelo. Zruší-li soud rozhodnutí, vysloví současně, že věc se vrací k dalšímu řízení žalovanému.*
12. Podle § 37 písm. a), c) a f) zákona o odpovědnosti za přestupky při určení druhu správního trestu a jeho výměry se přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a u fyzické osoby k jejím osobním poměrům a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku.
13. V § 39 písm. b) téhož zákona je stanoveno: *Jako k polehčující okolnosti se přihlédne zejména k tomu, že pachatel spáchal přestupek, aby odvrátil útok nebo jiné nebezpečí, aniž byly zcela*

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

naplněny podmínky nutné obrany nebo krajní nouze, nebo překročil meze jiné okolnosti vylučující protiprávnost.

14. Dle **§ 80 odst. 1, 2 zákona o odpovědnosti za přestupky** správní orgán může nařídít ústní jednání. Správní orgán nařídí ústní jednání na požádání obviněného, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv; jinak návrh zamítne usnesením, které se oznamuje pouze obviněnému. O právu žádat nařízení ústního jednání musí být obviněný poučen. Správní orgán nařídí ústní jednání i bez požádání obviněného, je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci. Správní orgán prvního stupně nařídí ústní jednání i bez požádání obviněného, je-li obviněným mladistvým.
15. V **§ 80 odst. 4 téhož zákona** k ústnímu jednání k ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.
16. Podle **§ 3 správního řádu** nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.
17. Dle **§ 2 odst. 4 správního řádu** správní orgán dbá, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly.
18. Podle **§ 17 odst. 1 správního řádu** v každé věci se zakládá spis. Každý spis musí být označen spisovou značkou. Spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména důkazní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích. **Spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy.**
19. V **§ 50 odst. 1 správního řádu** je stanoveno: Podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.
20. Dle **§ 68 odst. 3 věta první správního řádu** v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
21. Podle **§ 49 odst. 1 správního řádu** ústní jednání správní orgán nařídí v případech, kdy to stanoví zákon, a dále tehdy, jestliže je to ke splnění účelu řízení a uplatnění práv účastníků nezbytné. Nehrozí-li nebezpečí z prodlení, uvědomí správní orgán o ústním jednání účastníky nejmeně s pětidenním předstihem. Tuto povinnost nemá vůči účastníkovi, který se práva účasti na ústním jednání vzdal.
22. V projednávané věci se žalobce dožadoval zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 18.10.2022 z důvodů v ní uvedených, i když by soud očekával kvalitnější zpracování obsahu žaloby, která byla sepsaná advokátem. Soud s ohledem na níže uvedené rozhodné skutečnosti shledal, že žaloba je důvodná. Ohledně výše uvedeného obsahu správního spisu

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

soud podotýká, že je povinností správního orgánu, aby správní spis byl veden v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu a v takovém stavu byl v soudním řízení předložen soudu, který nemá pátrací povinnost hledat ve správním spisu, kde je založeno např. rozhodnutí přestupkové komise či předvolání obviněného k ústnímu jednání atd.

23. Soud nejprve poznamenává, že předmětný byt, kde došlo k incidentu, není označen tak, aby bylo i osobám neznajícím poměry v domě zřejmé, o který se konkrétně jedná, když není uvedeno, kolik bytů se nachází na patře domu a zejména není uvedeno číslo bytu, ač každý byt v domě je číslem specifikován. V tomto směru měla být přestupková komise pečlivější. Stejně tak se uvedená komise vůbec nezabývala tím, co vlastně bylo příčinou dostavení se žalobce do předmětného bytu na žádost jeho přítelkyně Z. V., tj. osoby, která byt s dvěma dcerami na základě dohody bývalých manželů užívala, a to po zjištění její dcery, co otec (bývalý manžel) v bytě provádí, aniž by o tom bývalou manželku/uživatelku bytu/ informoval, aby se předešlo případným problémům. Z tohoto pohledu se jednání K. V. jeví jako schválnost vůči bývalé manželce a jejich dcerám.
24. Jako důvodnou soud shledal námitku žalobce, že i když ve všech předchozích řízeních vždy docházelo k úpravě obvinění žalobce tak, že útok na poškozeného K. V. byl mírněn (viz shora), nakonec se jednalo podle přestupkové komise ze strany žalobce o dva úderů pěstí do oblasti obličeje K. V., čímž mu způsobil zranění. Původně ale bylo uvedeno, že jej udeřil pěstmi do oblasti obličeje a poté bylo uvedeno, že se jednalo o několik úderů pěstí do obličeje a horní poloviny těla, za což mu byl vždy uložen naprosto shodný správní trest pokuty ve výši 5.000,-Kč. V tomto případě přestupková komise a následně ani žalovaný dostatečným způsobem nezhodnotily předmětnou změnu a nezohlednily obsah ustanovení § 38 písm. a) – d) (*povaha a závažnost přestupku*) a zejména § 39 písm. b) (*polehčující okolnosti*) zákona o odpovědnosti za přestupky, přičemž přitěžující okolnosti uvedené v § 40 téhož zákona shledány nebyly. Dle názoru soudu byly za dané situace podmínky pro uložení nižšího správního trestu pokuty a nelze souhlasit s názorem žalovaného vyjádřeným v odůvodnění napadeného rozhodnutí, kdy nejprve uvedl, že pokuta ve výši 5000,-Kč je pouze čtvrtina zákonného rozpětí a následně v závěru naopak uvedl, že pokuta byla uložena při spodní hranici zákonného rozpětí, když lze za tento přestupek uložit pokutu do výše 20000,- Kč. Soud však nemůže souhlasit s tím, že čtvrtina zákonného rozpětí je při jeho spodní hranici, když spodní hranice není stanovena, je stanovena toliko horní hranice výše uvedená, tudíž se lze domnívat, že spodní hranice začíná výší 1,-Kč, čímž soud nemíní uložení pouze takovéto částky.
25. Soud nemůže souhlasit ani s tím, co bylo uvedeno žalovaným na straně 5 napadeného rozhodnutí: Na základě zjištěných skutečností vyplynulo, že obviněný R. Z. v předmětný den vstoupil do bytu a prošel si za přítomnosti K. V. několik místností, které si vyfotografoval, a to aniž by pojal obavu či strach z možného napadení své osoby, přesto že ho pan K. V. měl žádat, aby byt opustil a údajně ho i slovně napadat. Samotný fyzický kontakt popisují oba aktéři konfliktu i očitý svědek odlišně, nicméně z žádných z výpovědí nevyplývá, že by se pan K. V. pokoušel použít špachtli k útoku na pana R. Z., a tedy by bylo možné následnou reakci obviněného, kdy dvakrát udeřil pana K. V. do obličeje a způsobil mu zranění, považovat za přiměřenou vzniklé situaci.
26. Naproti tomu z odůvodnění rozhodnutí přestupkové komise ze dne 28.7.2022 na straně 2 vyplývá, že obviněný R. Z. uvedl mimo jiné, že když vstoupil do bytu a začal fotit

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

telefonem, začal jej V. slovně napadat a urážet a následně do něj začal strkat a chytil jej pod krkem levou rukou a v pravé celou dobu držel špachtli, v tu dobu do bytu vstoupil A. Z.. V. se jej (R. Z.) snažil levou rukou přitlačit ke zdi, a protože si byl vědom, že má v ruce špachtli, jej dvakrát praštil (R. Z.) pěstí do obličeje. Na to jej V. chytil za nohu a vyhodil mu koleno. Po nějakém rozhovoru mezi V. a A. Z. utekl V. do koupelny, seděl na zemi v rohu u vany a křičel na ně, že si to zaplatí. Dále bylo uvedeno, co sdělil obviněný A. Z.: „Když přišel do 6. patra, byly otevřené dveře (bytu V.) a uprostřed vstupní chodby viděl syna (R. Z.), v levé ruce držel mobilní telefon a druhou se vzájemně drželi s V., který v druhé ruce držel špachtli a tou mával, jak diskutoval. A. Z. je od sebe odtrhl, ale V. chtěl znovu na syna a syn mu v tom dal dvě rány, na to V. sjel, resp. asi padal a chytil se syna za nohu a pak utekl do koupelny, přitom uklouzl a spadl na hranu vany, seděl na zemi u vany.“ Dále je konstatováno, že slyšená svědkyně L. K. uvedla mimo jiné, že z vedlejšího bytu (V.) slyšela křik dvou mužů, jak se hádali, dohadovali se kvůli dětem, křik mohl trvat tak 10-15 minut a z křiku neměla pocít, že by někdo někoho mlátil.

27. Z uvedeného je zřejmé, že správní orgány nevyhodnotily zcela správně všechna zjištění a jejich konečné zhodnocení plně neodpovídá zásadám logického uvažování. Soud nezpochybňuje, že přestupková komise provedla všechny dostupné důkazy, ale závěry z nich učiněné nejsou zcela správné. Na straně jedné správní orgány za věrohodné uznaly sdělení žalobce, že K. V. udeřil dvakrát pěstí do oblasti obličeje, ale kupodivu neuznaly jeho sdělení o tom, že jmenovaný držel v pravé ruce špachtli, což potvrdil i A. Z. (není rozhodné, že byl původně také obviněný), přičemž předmětnou špachtli se žalobce cítil ohrožen. K tomu soud připomíná, že ze sdělení obviněného či slyšených dalších osob si nelze vybírat pouze to, co se případně správním orgánů hodí a stranou ponechat nehodící se ostatní zjištěné skutečnosti. Správní orgány jsou povinny postupovat v souladu s § 2 odst. 4 a § 3 správního řádu (viz citováno výše).
28. Rovněž nelze zcela souhlasit se závěrem přestupkové komise na straně 3 odůvodnění, kdy uvedla: Předně je nutno uvést, že to byl právě obviněný R. Z., který vznik krizové situace vyvolal svým vstupem do bytu, když vznik konfliktu musel předpokládat. Že tomu tak skutečně bylo je zřejmé z výpovědi obviněného A. Z., který právě kvůli hrozícímu konfliktu do bytu šel. Navíc v době, kdy k útoku došlo, již v bytě byl i A.s Z. a společně tak jejich fyzická převaha nad svědkem V. byla zjevná.
29. Přitom celá situace byla zapříčiněna jednáním K. V. v předmětném bytě, kdy na základě informace podané paní Z. V. její dcerou N. ohledně konání K. V. v bytě, požádala jmenovaná svého přítele R. Z., aby to šel do bytu nafotit. Ze založených barevných foto snímků doručených přestupkové komisi dne 12.2.2021 s podáním R. Z. je zřejmé, že v koupelně byla kromě umyvadla odmontována i vodovodní baterie a rovněž sedátko z WC. Z uvedeného je zřejmé, že celá konfliktní situace byla zapříčiněna konáním K. V. v době, kdy ještě nebylo vypořádáno společné jmění bývalých manželů V., nikoli žalobcem. Stejně tak nebylo zohledněno, že zranění utrpěl i žalobce (nejednalo se o toliko o podlitiny, ale o závažnější poškození zdraví, jak je zřejmé ze založené lékařské zprávy), alespoň z rozhodnutí správních orgánů to nevyplývá.
30. Soud také připomíná, že žalovaný v předchozím rozhodnutí ze dne 4.5.2022 č.j. PK-VVŽÚ/ 2920/22, kdy zrušil výrokovou část I. rozhodnutí přestupkové komise ze dne 23.11.2021 č.j.:3954/SO/21/JC, sp. zn. 3458/SO/20/JC, a věc vrátil přestupkové komisi

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

k novému projednání, uvedl na straně 6 v odůvodnění následující: Krajský úřad nepovažuje důkazní řízení v provedeném rozsahu za dostatečné a stav věci za zjištěný bez důvodných pochybností (§ 3 správního řádu). Správní orgán je povinen zjistit v každé fázi správního řízení přesně a úplně skutečný stav věci a k tomu se opatřit potřebné podklady pro rozhodnutí. Důkazní břemeno k prokázání, že jednání mající znaky skutkové podstaty přestupku se dopustil obviněný, nese správní orgán. Obviněného není možné uznat vinným ze spáchání přestupku pouze na základě „míry pravděpodobnosti“ zjištěného skutkového stavu. Lze-li připustit, že se děj, v němž je spatřován přestupek, mohl odehrát i jinak, musí správní orgán při svém rozhodování vyjít z obecně uznávané zásady jakéhokoli trestání vůbec, a to „in dubio pro reo“ a rozhodnout v pochybnostech ve prospěch obviněného ze spáchání přestupku (§ 69 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky), viz judikát Nejvyššího správního soudu č. 5 As 32/2008-51 ze dne 28.8.2008. Tímto právním názorem odvolacího orgánu byla přestupková komise vázána v dalším řízení a měla v předmětné věci znovu a v souladu se zákonem rozhodnout o předmětném přestupku a uplatněné majetkové škody.

31. Následně přestupková komise vyjádřila v rozhodnutí ze dne 28.7.2022 přesvědčení, že útok R. Z. vůči K. V. není možno podřadit pod žádnou z okolností vylučujících protiprávnost. Stejný názor vyjádřil rovněž žalovaný, který uvedl na straně 5 napadeného rozhodnutí, že ze strany R. Z. o nutnou obranu nejde, byla-li obrana nepřiměřená způsobu útoku. Rány pěstí do obličeje nepopírá obviněný, tj. žalobce, a byly potvrzeny i očitým svědkem události. Ublížení na zdraví K. V. v důsledku tohoto napadení nelze zpochybňovat, neboť policie provedla do hodiny od události fotodokumentaci a prohlídku těla pana K. V., o čemž byl sepsán protokol.
32. S názorem správních orgánů, že nejde o nutnou obranu, nelze jednoznačně souhlasit, jelikož R. Z. se cítil ohrožen špachtlí (kovovou), kterou K. V. držel v ruce. Držení špachtle potvrdil i A. Z., přičemž opak nebyl správním orgánem prokázán. Tudíž je pochopitelné, že R. Z. nechtěl dopustit, aby došlo k jeho případnému zranění špachtlí, ale je otázkou, zda bylo nejvhodnějším řešením udeřit K. V. dvakrát do obličejové části. Zde se samozřejmě popis situace R. Z. i K. V. rozcházejí. Je však poněkud zavádějící, že část výpovědi K. V. je považována za nevěrohodnou ve vztahu k A. Z. a naopak za věrohodnou v celém rozsahu vůči R. Z. a tento rozpor nebyl správním orgánem dostatečným způsobem vysvětlen.
33. Dle názoru soudu dosud nebylo na jisto prokázáno, která zranění byla skutečně způsobena žalobcem s ohledem na skutečnost, že prohlídka těla K. V. provedená příslušníky Policie ČR a pořízení protokolu i fotodokumentace z ní byla uskutečněna sice ještě dne 10.2.2020, ale až v 15 hodin tedy hodinu po předmětném incidentu, tudíž nelze zcela vyloučit, že v mezidobí mohlo dojít i nějakému dalšímu zranění jmenovaného.
34. S ohledem na obsah odvolání žalobce proti rozhodnutí přestupkové komise ze dne 28.7.2022 soud konstatuje, že žalovaný se se všemi odvolacími námitkami žalobce plně nevypořádal a to ohledně toho, že dle něho správní orgán hodnotil v jedné pasáži, kde je v pozici obviněného i A. Z., výpověď poškozeného K. V. jako nevěrohodnou a proto řízení zastavil, na straně druhé hodnotí výpověď obviněného (R. Z.) jak nevěrohodnou v otázce nutné obrany, kdy obviněný je od v samém prvopočátku napaden poškozený, jenž v ruce drží špachtli a ohrožuje obviněného, který zaujal obranu tím, že jmenovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

udeřil ve dvou případech do obličejové části, načež jmenovaný dále pokračoval v napadání obviněného, vrhne se na něho a vykloubí mu nohu.

35. Správní orgány však měly všechny výše rozhodné skutečnosti při svém rozhodování zohlednit, což se však nestalo v plném rozsahu, čímž došlo k vadám řízení, které jsou způsobilé ke zrušení uvedených rozhodnutí správních orgánů.
36. Z napadeného rozhodnutí žalovaného navíc nevyplývá, že by se dostatečným způsobem zabýval tím, zda se přestupková komise plně řídila jeho závazným právním názorem vyjádřeným v rozhodnutí ze dne 4.5.2022 na straně 6 v posledním odstavci výše zmíněném, spíše se to jeví, že na to žalovaný rezignoval. Stejně tak je pro soud nepochopitelné, že žalovaný přijal správní spis přestupkové komise v takovém stavu, v jakém byl předložen soudu, když takovou chaotičnost a neuspořádanost správního spisu vyřizující soudkyně za dlouholetou praxi nezjistila a je velmi nepravděpodobné, že by k soudem zjištěnému stavu došlo cestou od žalovaného, který správní spis soudu se svým vyjádřením předložil a soudu byl doručen prostřednictvím České pošty dne 3.2.2023.
37. Soud uznává, že projednávání předmětné věci není jednoduché a je i v podstatě demotivující při opakovaném zrušení prvoinstančního rozhodnutí zejména za situace, kdy proti sobě stojí výpovědi zúčastněných osob a přitom pouze ony vědí, jak se skutečně vyvíjela situace, lépe řečeno, jak kdo z nich ji vnímal. V této věci proti sobě stály výpovědi dvou osob původně obviněných na straně jedné a na straně druhé výpověď poškozeného, která byla správním orgánem hodnocena částečně jako nevěrohodná. V případě nejasností je proto na místě užití zásady *in dubio pro reo*, což v této věci správně nastalo ohledně obviněného A. Z..
38. Námitku žalobce ohledně toho, že se nezúčastnil jednání přestupkové komise dne 28.7.2022, kdy byl přítomen pouze jeho zástupce advokát Mgr. Zdeněk Honzík, přičemž došlo ke změně popisu skutku spáchaného žalobcem (viz shora), soud však neshledal důvodnou. Z přítomnosti zástupce žalobce je zřejmé, že strana žalobce byla o konání jednání informována a záleželo tedy pouze na žalobci, zde se jednání zúčastní či nikoli. Rozhodující však je, že v této věci nedošlo ke změně právní kvalifikace, ale ke korekci přestupkového jednání žalobce, tudíž jeho nepřítomnost při tomto jednání nelze hodnotit jako zkrácení žalobce na jeho právech či vadu řízení, když nakonec se podle přestupkové komise ze strany žalobce jednalo oproti době předchozí pouze o dva údery pěstí do oblasti obličeje K. V., což ostatně přiznal i sám žalobce.
39. Vzhledem ke všem výše zjištěným skutečnostem soud napadené rozhodnutí ze dne 18.10.2022 zrušil stejně jako jemu předcházející rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 28.7.2022 pro vady řízení ve smyslu § 78 odst. 1 a 3 s.ř.s., neboť shledal žalobu důvodnou s ohledem na výše zjištěná pochybení správních orgánů (**výrok I. rozsudku**). Ve smyslu § 78 odst. 5 s.ř.s. zavazuje soud svým právním názorem správní orgán I. stupně k tomu, aby odstranil výše vytýkané vady. Přestupková komise tedy nejprve odstraní chaotičnost obsahu jejího správního spisu tím, že jednotlivé listy seřadí chronologicky a očísluje je, dále vyhotoví soupis všech jeho součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy ve smyslu § 17 odst. 1 správního řádu. Dále znovu vyhodnotí veškeré zjištěné skutečnosti objektivně za použití příslušných ustanovení § 37 až § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky a bude se přitom řídit právním názorem žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

vyjádřeném v jeho rozhodnutí ze dne 4.5.2022 č.j. PK-VVŽÚ/ 2920/22 (viz bod 25.) a poté ve věci znovu rozhodne.

40. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy úspěšný žalobce požadoval náhradu nákladů v podání ze dne 27.7.2023 v celkové výši 15.705,-Kč. Požadována byla částka 3.000,-Kč za zaplacený soudní poplatek, dále 9.300,-Kč za 3 úkony právní služby á 3.100,-Kč (převzetí právního zastoupení, sepsání žalobního návrhu a replika žalobce), také 3x režijní paušál á 300,-Kč, tj. 900,-Kč, a částka 2.142,-Kč, tj. DPH 21% z částky 10.200,-Kč, což činí celkem 15.342,-Kč a nikoli částku 15.705,-Kč (žalobce totiž požadoval za 3 režijní paušály á 300,-Kč celkem 1.200,-Kč místo správné částky 900,-Kč). Při vyhlášení tzv. zkráceného rozsudku došlo nedopatřením ve výroku II. k uvedení nesprávné částky 15.705,-Kč místo správné částky 15.342,-Kč, čímž zdejší soud předmětnou písařskou chybu opravuje. Soud shledal nárok oprávněný a v souladu s § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 13 odst. 4 a § 14a odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif). Předmětnou částku 15.342,-Kč je žalovaný povinen nahradit žalobci k rukám jeho zástupce advokáta Mgr. Zdeňka Honzíka na účet č. 304395523/0300, VS 91053877, ve stanovené lhůtě, kterou soud považuje za přiměřenou (**výrok II. rozsudku**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 28. července 2023

JUDr. Alena Hocká v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.